

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41C/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121259017
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6121259017.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou, v právnej veci žalobcu: KUMU, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 53 074 874, zastúpeného právnym zástupcom: Advokáti Müller & Dikoš, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpeného právnym zástupcom: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A 811 02 Bratislava, v konaní o zaplatenie 179,84 eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 179,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 179,84 eur od 06.02.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom okresnom súde dňa 15.04.2021 domáhal voči žalovanému rozhodnutia súdu, ktorým by súd žalovaného zaviazal titulom náhrady škody zaplatiť žalobcovi sumu 179,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 179,84 eur od 06.02.2021 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 24.08.2020 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Kia xceed B.: N. (poškodené vozidlo), ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená Y. Ď. (poškodený). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Audi A8 B.: P., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť evidovaná pod č. XXXXXXXXXX. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 40/2020 zo dňa 06.09.2020, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo a to zn. Peugeot 308, B.: N. za nájomné vo výške 40 eur bez DPH denne a za jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 eur bez DPH, a to v čase od 06.09.2020 do 09.10.2020 po dobu zotrvania motorového vozidla v autoservise až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, pričom poškodený nemohol s poškodeným vozidlom disponovať a nemal k dispozícii iné vozidlo a nájom bol pre poškodeného nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia vykonávania zárobkovej činnosti a súkromných potrieb. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXX0 zo dňa 09.10.2020 splatnú dňa 16.10.2020 na sumu 1 390 eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 06.09.2020 do 09.10.2020, t.j. 34 dní. Poškodený zároveň dňa 09.10.2020 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1 390 eur spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u

žalovaného listom zo dňa 09.10.2020. Žalovaný listom zo dňa 22.01.2021 oznámil žalobcovi, že dňa 21.01.2021 ukončil šetrenie poisťnej udalosti a že žalobcovi bude poskytnuté plnenie vo výške 1 210,16 eur. Dňa 25.01.2021 žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 1 210,16 eur. Krátenie poisťného plnenia nebolo odôvodnené a bolo tak svojvoľné. Považoval za sa aktívne vecne legitimovaný subjekt. Mal za to, že náklady vo výške 1 390 eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže po uvedenú dobu bol vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Uplatnil si aj úroky z omeškania. Dňa 06.02.2021 sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poisťného plnenia 1 390 eur, nakoľko je povinný poskytnúť plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie, t.j. 21.01.2021, kedy poskytol časť poisťného plnenia poškodenému, a teda najskôr mohol skončiť šetrenie poisťnej udalosti. Žalobca považoval postup žalovaného za nedôvodný nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok 179,84 eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 1 390 eur uvedenej vo faktúre č. XXXXXXXX za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého plnenia vo výške 1 210,16 eur.

3. Okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel dňa 16.03.2021 vydal platobný rozkaz (č.l. 16 spisu).

4. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor s tým, že nárok neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Namietal, že žaloba nespĺňa kritéria podľa § 132 CSP, žalobca nešpecifikoval dôkazy na ktoré sa odvoláva, neboli predložené VOP. Žalobca neuvádza o aké právne ustanovenia opiera svoj nárok. Mal za to, že uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z., a ani z OZ. Tvrdil, že, žalobca nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitimácie žalovaného. Mal za to, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Poukázal na § 524 OZ, pričom bol názoru, že uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, resp. postúpenie pohľadávky bolo v rozpore s § 524 OZ. Uviedol, že k úhrade faktúry nemohlo dôjsť na základe vzájomného zápočtu. Prejav vôle najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obdo 20/2007 zo dňa 29.01.2008. Zmluvu o postúpení pohľadávky považoval za neplatnú podľa § 39 OZ. Ďalej uviedol, že žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení nebol dôvod, že poškodený nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom bol nevyhnutný, žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný. Dôvod tak považoval za zjavne účelový. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Nesúhlasil s úrokmi z omeškania.

5. Žalobca v replike odpor označil za nedôvodný. Trval na podanej žalobe a tam uvedenej argumentácii. Bol názoru, že žaloba spĺňa kritériá podľa § 132 CSP. Nesúhlasil s absolútnou neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky. Nárok odvodzoval od § 4 ods. 2 zákona o PZP. Zdôraznil tiež, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo po celú vymedzenú dobu nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného, a teda nájom náhradného vozidla bol nutný. Náhradné vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to v súvislosti so zabezpečením svojich pracovných potrieb. Nie je tak možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Poškodený si tak musel prenajať motorové vozidlo od žalobcu, nemal iné voľné vozidlo, ktoré by poškodené vozidlo nahradilo. Krátenie poisťného plnenia svojvoľným určením žalovaným označil za neakceptovateľné. Trval na zákonných úrokoch z omeškania, žalovaný si nespĺnil zákonné povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, keď nevyrozumel poškodeného o skončení prešetrovania poisťnej udalosti a neposkytol písomné vysvetlenie dôvodov na zníženie poisťného plnenia.

6. Okresný súd nariadil pojednávanie na deň 07.10.2021, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, a to bez účasti žalovaného. Žalovaný sa riadne a včas ospravedlnil.

7. Zmluvou o nájme č. XX/XXXX zo dňa 06.09.2020 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzavreli zmluvu o nájme motorového vozidla Peugeot 308 od 06.09.2020 do 09.10.2020, denné nájomné 55 eur, zmluvné nájomné 40 eur, Jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla bol 30 eur.

8. Podľa protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 40/2020 podpísaným žalobcom a poškodeným zapožičané náhradné vozidlo poškodeným bolo Peugeot 308 v čase od 06.09.2020 do 09.10.2020.

9. Žalobca vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 16.10.2020 na sumu 1 390 eur za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. XX/XXXX, a to Peugeot v čase od 06.09.2020 do 09.10.2020, ako aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Fakturovaná cena denného nájmu bola vo výške 40 eur.

10. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 09.10.2020 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 1 390 eur z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 1 390 eur z titulu faktúry č. XXXXXXXX. Vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítali. Žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

11. Poškodený čestným prehlásením zo dňa 09.10.2020 vyhlásil, že mal od žalobcu zapožičané náhradné motorové vozidlo Peugeot 308 v čase od 06.09.2020 do 09.10.2020, z dôvodu, že poškodené vozidlo bolo v autoservise až do ukončenia opravy. Nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutý.

12. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 09.10.2020.

13. Žalobca si u žalovaného listom zo dňa 09.10.2020 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky.

14. Žalovaný žalobcovi uhradil z titulu poistného plnenia sumu 1210,16 eur dňa 25.01.2021.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci okresný súd danú vec posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. V prvom rade sa okresný súd sa zaoberal námietkou nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v spore a vyhodnotil túto ako nedôvodnú.

17. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca je v danej veci aktívne vecne legitimovaný. Súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.10.2020 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 1 390 eur bez DPH. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 09.10.2020. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 09.10.2020 nepochybne vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 1 390 eur bez DPH voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatené za odplatu vo výške 1 390 eur bez DPH, ktorá zodpovedá faktúre č.XXXXXXX. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu. K danému záveru súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v ktorom je vyslovený totožný názor v obdobnej veci, v zmysle ktorého zmluvou o postúpení došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, a teda úhrada nájomného supluje samotné postúpenie, a teda je daná aktívna legitímácia, pričom nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka. Tvrdenia žalovaného o cesii dluhu považoval súd za účelové a obštrukčné. V danom prípade bolo nesporné, že žalobca prenajal poškodenému vozidlo počas trvania opravy vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. 40/2020 zo dňa 06.09.2020 poškodený užíval vozidlo v rozsahu 34 dní nájmu, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Tento nárok bol aj vyúčtovaný faktúru č. 0462020 s dátumom splatnosti 16.10.2020 na sumu 1 390 eur za nájom vozidla od 06.09.2020 do 09.10.2020, t.j. 34 dní nájmu spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Záväzok nájomcu vznikol užívaním vozidla, nie vyúčtovaním a je úplne nezávislý od vôle škodcu či poisťovne, ktorá likviduje po škodcovi poistnú udalosť. Následne dňa 09.10.2020 poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil pohľadávku voči žalovanému ako poisťovní titulom náhrady škody poškodením vozidla, ktorá mu vznikla tým, že počas nemožnosti užívania poškodeného vozidla si musel zapožičať náhradné vozidlo za odplatu 1 390 eur. Tým, že žalobca nadobudol pohľadávku, musel zaplatiť dohodnutú odplatu. Tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka a započítanie bolo voči nej, ako nároku voči poisťovní irelevantné. V žiadnom prípade súd nezistil, že by žalobca vykonal akýkoľvek úkon pristúpenia k dlhu poškodeného, ktorý mal poškodený voči nemu. Takéto konanie by bolo iracionálne, nakoľko ak by chcel žalobca prebrať dlh nájomcu voči nemu samému, vykonal by odpustenie dlhu. Veriteľ nemôže prebrať dlh (príp. pristúpiť k dlhu) dlžníka voči veriteľovi samému, nakoľko to vylučuje výklad ust. § 531 Obč. zákonníka. Teda súd mal v konaní preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu.

18. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu táto je na strane žalovaného rovnako daná. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

19. V danej veci nebolo sporné, že poškodený dňa 06.09.2020 uzavrel Zmluvu o nájme č. 40/2020, na základe ktorej poškodený si prenajal motorové vozidlo zn. Peugeot 308 od 06.09.2020 do 09.10.2020, pričom nájom skončil dňa 09.10.2020. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. XXXXXXXX za prenájom vozidla v dĺžke 34 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 40 eur s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur predstavovalo celkovú sumu za prenájom 1 390 eur (č.l. 8 spisu). Zo zmluvy o nájme č. XX/XXXX ako aj z vystavenej faktúry č. 0462020 je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo zn. Peugeot 308 od 06.09.2020 do 09.10.2020. Žalovaný poukázal poistné plnenie vo výške 1 390 eur bez odôvodnenia. K uvedenému postupu žalovaný v rozpore so zákonom neposkytol podrobnejšie vysvetlenie, ani neprodukoval žiadne dôkazy. Naopak z Nájomnej zmluvy č. 40/2020 vyplýva sadzba denného nájomného za náhradné vozidlo Peugeot 308 od 06.09.2020 do 09.10.2020 40 eur a z faktúry č. XXXXXXXX fakturovaná cena 40 eur. Súd skonštatoval, že skutočne fakturovaná cena je primeraná a obvyklá, nebol preukázaný opak. Súd s poukazom na vykonané dokazovanie vyhodnotil, že žalovaný nepreukázal dôvod a relevantnosť krátenia

poistného plnenia. Ním určené poistné plnenie súd posúdil ako svojvoľné stanovenie. Z ničoho nevyplýva konkrétna žalovaným určená výška poistného plnenia, ani dôvod krátenia. Na základe uvedeného súd posúdil nárok žalobcu za opodstatnený a náklady nájomného posúdil za nutne a účelne vynaložené náklady a v primeranej výške. Súd zároveň posúdil, že aj jednorazový poplatok 30 eur (25 eur bez DPH) účtovaný prenajímateľom vozidla je opodstatneným nákladom, keď ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla. Spornou nebola ani skutočnosť, že poškodený užíval vozidlo po dobu 34 dní, t.j. až do navrátenia poškodeného vozidla do pôvodného stavu, vydania vozidla z autoservisu po doručení krycieho listu. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti ním určeného poistného plnenia. To žalovaný v konaní neučinil, čím neuniesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky aj výšky denného nájomného. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia a je absurdné, aby poškodený zisťoval ponuky v rôznych auto požičovniach, keďže poškodený bol ten, komu bolo vozidlo poškodené a znemožnené ho užívať, teda bol obmedzený vo svojom práve a bolo jeho právom si zabezpečiť iné vozidlo na nevyhnutnú dobu, ktorá je dobou počas vykonávania opravy jeho vozidla a bolo by aj neúnosné a zvlášť obmedzujúce, aby ako poškodený sa zdržiaval vo svojom voľnom čase „hľadaním“ najlacnejšieho a najrýchlejšieho nájomného. Súd posúdil, že fakturovaná cena 40 eur deň je bežná cena, je obvyklá, primeraná. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol výšku nájomného, následne faktúrou 0462020 fakturoval konkrétnu cenu nájmu, ktorú súd vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal dôvod spochybňovať a považovať za neprimeranú. Opodstatnenosť tvrdenia, či spochybnenia žalovaným o neprimeranosti uplatneného plnenia nájomného z ničoho relevantného nevyplýva, žalovaný toto ničím nepreukázal.

20. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...).

21. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 1210,16 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 179,84 eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 1 390 - priznaná suma 1 210,16 = žalovaná istina 179,84 eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

22. Súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia. Žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a následne skutočne fakturovanou cenou a to po dobu zotrvania vozidla v oprave (pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná), a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou a nemožno nepriaznivost' stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy

poškodeného vozidla zisťoval napr. cenu nájomného u iných subjektov. Takým prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť na to, že on bol ten poškodený bez vlastného zavinenia. Súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške, pokiaľ žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť jeho obrany. Súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Bolo by absurdné požadovať od poškodeného, ktorý je poškodením inou osobou obmedzovaný v jeho vlastníckom práve, aby pri zabezpečení náhradného vozidla sa „zdržieval“ hľadaním a porovnávaním viacerých požičovní. Žalovaný svojvoľným vlastným určením stanovil poisťné plnenie, čo nemožno akceptovať a po vykonanom dokazovaní sa zistil jeho postup ako nesprávny a neopodstatnený. Súd mal tak vykonaným dokazovaním riadne preukázať dobu a výšku prenájmu, pričom z listín, ako je zmluva o prenájme, protokol, faktúra, či čestné prehlásenie poškodeného, potvrdenie autoservisu o prevzatí a vrátení vozidla, vyplýva dĺžka opravy a opodstatnenosť dĺžky nájmu, ako aj nutnosť užívania náhradného vozidla poškodeným v čase opravy jeho poškodeného vozidla. Okresný súd zdôrazňuje, že pokiaľ ide o oprávnenú dobu nájmu, resp. oprávnené obdobie, počas ktorého je možné preplatenie nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla, okresný súd má v zmysle textácie § 11 ods. 6, 7 zákona za to, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o poisťnom plnení a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok poškodenému ako oprávnenému. Okresný súd dospel k záveru, že až do momentu, kým poisťovateľ poškodenému neoznámí ukončenie poisťnej udalosti, neoznámí poisťné plnenie a v akej výške mu poisťné plnenie poskytne, má poškodený nárok na náhradné vozidlo. Až odo dňa nasledujúceho po tomto oznámení poškodený nemá nárok na náhradné vozidlo a od tohto momentu poškodenému teda nevzniká ani právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Z výsledkov vykonaného dokazovania v danej veci je zrejmé a medzi stranami sporu zároveň aj nesporné, že žalovaný plnil poisťné plnenie dňa 25.01.2021. Oprávnená doba nájmu je tak ako si uplatnil minimálne do 22.01.2021 (v zmysle vyššie uvedeného podstatne dlhšie) Podľa názoru okresného súdu až deň pripadajúci na deň doručenia oznámenia o poisťnom plnení, kedy sa žalobca mohol oboznámiť s výsledkami šetrenia a výškou poisťného plnenia. Okresný súd má tak za to, že v danom prípade najskôr až dňom 22.01.2021 sa poškodený dozvedel, resp. mohol dozvedieť o ukončení poisťnej udalosti a výške poisťného plnenia. Žalobca má tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za celú dobu užívania náhradného motorového vozidla, t.j. od 06.09.2020 až do dňa 09.10.2020, tak ako si v žalobnom návrhu žalobca uplatnil. Je potrebné uviesť, že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Okresný súd zdôrazňuje, že sa jedná o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijak ovplyvniť. Navyše poškodený nemôže nijako ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla. Rovnako nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Súd poukazuje na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 09.10.2020, čo vyplýva z vykonaného dokazovania. Poškodený si tak uplatnil prenájom vozidla do 09.10.2020 dôvodne, preto mu súd tento nárok priznal.

23. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poisťného plnenia, t.j. od 06.02.2021, nakoľko skončenie prešetrovania poisťnej udalosti bolo dňa 21.01.2021, začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 06.02.2021.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je žalovaný v omeškaní, v nadväznosti na čo žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. Súd posúdil primeranosť uplatnenej výšky úrokov z omeškania s poukazom na zaužívanú súdnu prax, preto súd danú sadzbu osobitne nedokazoval. Súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade so zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal v danej veci do omeškania od 06.02.2021, keďže súd vychádzal z dátumu skončenia prešetrovania poisťnej udalosti 21.01.2021 a začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 06.02.2021. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne bez známeho dôvodu poskytol nižšiu sumu - poníženie o 179,84 eur (t.j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej zákonom (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014, podľa ktorého žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty a s týmto názorom sa súd stotožňuje). Okresný súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019.

25. V závere súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu v konaní pred súdom prvej inštancie, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania voči žalovanému.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej

podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.